

Dosarul nr. 3ra-358/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: L. Holveițaia)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Clima, E. Palanciuc, A. Malii)

ÎNCHEIERE

3 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Beglița Simion,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Beglița Simion împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii cu privire la
contestarea actului administrativ și obligarea soluționării cererii,
împotriva deciziei din 11 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul depus de Beglița Simion împotriva hotărârii din
1 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a ț ă:

La 11 noiembrie 2016, Beglița Simion a depus cerere de chemare în judecată,
ulterior concretizată, împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii cu privire la
contestarea actului administrativ și obligarea soluționării cererii.

În motivarea acțiunii a indicat că în urma unui litigiu inițiat împotriva
Inspectoratului de Stat al Muncii referitor la finalitatea examinării sesizărilor sale
privind încălcarea legislației muncii de către fostul său angajator SA „Introsco”,
pârâtul a prezenta o referință cu anexe ce nu corespundeau exigențelor de formă,
motiv pentru care la data de 7 septembrie 2016, s-a adresat acestuia cu cererea
nr. 425 privind prezentarea înscrisurilor și informațiilor.

A menționat că prin răspunsul cu nr. 1425 din 3 octombrie 2016 și nr. 1603 din
3 noiembrie 2016 la cererea adresată, este lezat dreptul la un proces echitabil în
cauza civilă nr. 3-928/2016, în ceea ce privește dreptul de a lua cunoștință cu
materialele examinate prin prisma Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11
mai 2000.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 8 alin. (4) din Legea cu privire
la petiționare nr. 190 din 19 iulie 1994 (în vigoare până la 1 aprilie 2019), art. 3, 5,
6, 10-12, 15, 16, 19, 22-24 din Legea privind accesul la informație nr. 982 din
11 mai 2000, art. 3, 16, 19, 25, 26 din Legea contenciosului administrativ nr. 793
din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019).

A solicitat anularea răspunsului pârâtului nr. 1603 din 3 noiembrie 2016 privind
soluționarea cererii prelabile a reclamantului din 10 octombrie 2016, obligarea

pârâtului să soluționeze cererea prealabilă a reclamantului nr. 1603 din 10 octombrie 2016 privind eliberarea copiilor autentificate corespunzător din materialele selectate și prelucrate nr. B-1786/15 și nr. B-37/16 din 18 ianuarie 2016, ce constituie: copia răspunsului nr. 33 din 18 ianuarie 2016 al SA „Introsco” concomitent cu copia răspunsului SA „Introsco” nr. 632 din 14 decembrie 2015 la cererea reclamantului nr. 551 din 30 noiembrie 2015-două file; copia răspunsului SA „Introsco” nr. 01 din 5 ianuarie 2016-una filă; copia deciziei Curții Supreme de Justiție nr. 3ra-1431/14 din 17 decembrie 2014-zece file; eliberarea unui răspuns la întrebarea reclamantului dacă au fost sau nu selectate și prelucrate la materialele examinare nr. B-1786/15 și nr. B-37/16 din 18 ianuarie 2016 a Inspectoratului de Stat al Muncii copiile foilor de plată a salariului pentru luna decembrie 1994 a lucrătorilor SA „Introsco”, incluși în lista din 7-8 decembrie 1994 a secției de asamblare a producției teritoriul nou, ce nu a fost semnată de directorul adjunct și/sau șeful secției pază internă „BOXP”, compensarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 1 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă acțiunea, ca nefondată.

La 31 octombrie 2018, Beglița Simion a depus apel împotriva hotărârii din 1 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 11 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Beglița Simion împotriva hotărârii din 1 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe de a respinge acțiunea, având în vedere că solicitările lui Beglița Simion nu cad sub incidența Legii privind accesul la informație și a Legii cu privire la petiționare, acesta nefiind îndreptățit să pretindă obținerea actelor respective, vizate într-o cauză civilă aflată pe rolul instanței, în alt mod decât cel reglementat de Codul de procedură civilă, astfel instanța de apel a considerat că obținerea probelor și informațiilor necesare pentru soluționarea unei cauze civile aflate pe rol, este în competența exclusivă a instanței care examinează cauza în care se pretinde prezentarea probelor și informațiilor.

La 18 ianuarie 2021, Beglița Simion a depus recurs împotriva deciziei din 11 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs.

Prin referința din 19 februarie 2021, Inspectoratul de Stat al Muncii a solicitat declararea inadmisibilă a recursului depus de Beglița Simion, din motiv că cererea de recurs a fost depusă tardiv.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Beglița Simion, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. Recursul se declară inadmisibil în special când: a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1).

Astfel, potrivit art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel,

dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Din actele cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată în data de 11 decembrie 2019.

Totodată, din materialele dosarului, rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2019, a fost expediată cu aviz la adresa de domiciliu a lui Beglița Simion, indicată în cererea de apel - str. xxxx ap. xxxx mun. xxxx (f. d. 92, vol. III).

Corespondența menționată, însă, a fost returnată în adresa instanței de apel de către Oficiul Poștal, cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 94-verso, vol. III).

În acest context, este de menționat că în corespundere cu prevederile art. 223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art. 96–114.

Prin prisma art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor.

În același timp art. 33 din Codul administrativ, prevede că comunicarea interinstituțională și comunicarea cu participanții sau cu publicul în cadrul procedurii administrative se face prin orice mijloc (verbal, poștă, telefon, fax, poștă electronică etc.), acordându-se prioritate mijloacelor care asigură o mai mare eficiență, rapiditate și economie de costuri.

Este de notat că pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale, definește trimiterea nereclamată ca fiind o trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.

Drept urmare, faptul că destinatarul Beglița Simion nu a solicitat ridicarea de la Oficiul Poștal a plicului cu decizia Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2019, nu poate fi imputată instanței de apel că nu a notificat apelantului Beglița Simion decizia recurată, astfel încât depunerea recursului abia la 18 ianuarie 2021, peste mai mult de un an de zile, denotă faptul că acesta a fost depus contrar art. 245 alin. (1) din Codul administrativ.

În consecință, respectivele constatări resping argumentul recurentului Beglița Simion că a luat cunoștință cu decizia instanței de apel abia la data de 18 decembrie 2020, or recurentul Beglița Simion fiind cel interesat în soluționarea prezentei cauze, urma să întreprindă măsurile necesare de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță.

Iar, nerespectarea termenului de depunere a recursului se datorează în exclusivitate comportamentului pasiv și indiferent al recurentului, care trebuia să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, folosindu-se cu bună-credință de drepturile și obligațiile sale procedurale.

De altfel, instanța de recurs reține că argumentul recurentului, precum că s-a aflat periodic în concediu medical, nu poate fi considerat ca temei de depunere a recursului în termen.

Mai cu seamă că acesta nu a fost lipsit de dreptul de a-și angaja un avocat pentru a-și valorifica dreptul de a depune recursul în termen.

La acest aspect, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ remarcă și jurisprudența constantă a CtEDO, unde Curtea a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

Totodată, în conformitate cu art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.

Prin urmare, termenul de declarare a recursului poate fi restabilit, dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice ce confirmă imposibilitatea depunerii acestuia în termen.

La caz, recurentul Beglița Semion nu a depus cerere privind repunerea recursului în termen în sensul art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, motiv din care recursul necesită a fi declarat inadmisibil.

Or, admiterea spre examinare a unui recurs depus peste termenul prevăzut de lege, ar duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere că recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia în temeiul art. 246 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, de a declara inadmisibil recursul depus de Beglița Simion.

În conformitate cu art. 193, art. 230, art. 245 alin. (1), art. 246 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Beglița Simion, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh